

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/161/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119207395
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5119207395.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti žalovaným: 1a/ D. E. E. F., G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. C. XXX, XXX XX H. C. a 2/ A. I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaných 1a/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/51/2019-415 zo dňa 29. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 13C/51/2019-415 zo dňa 29. apríla 2025 vo výrokoch I., II. a IV. potvrdzuje.

II. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 13C/51/2019-415 zo dňa 29. apríla 2025 vo výroku III. mení tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako i trov predchádzajúceho odvolacieho konania vedeného pod spis. zn. 6Co/40/2022.

III. Žalobcovi proti žalovanému 1a/ priznáva nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalovanej 2/ proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných 1a/ a 2/ k nehnuteľnostiam, a to k pozemku parcela KN-C č. 221 - orná pôda o výmere 182 m², pozemku parcela KN-C č. 222 - trvalý trávny porast o výmere 236 m², pozemku parcela KN-C č. 271/1 - orná pôda o výmere 1.175 m², zapísaných na LV č. XXXX pre okres Kysucké Nové Mesto, obec C., katastrálne územie C., a tieto pozemky prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu (výrok I.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1a/ sumu 21.821,07 eur a žalovanej 2/ sumu 4.364,21 eur, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Zároveň žalobcovi priznal proti žalovaným 1a/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.). Napokon priznal štátu proti žalobcovi, žalovaným 1a/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu jednej tretiny proti každému z nich (výrok IV.).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva so žalovanými k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. Žalobu odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom sporných pozemkov, že pred podaním žaloby sa

bezvýsledne pokúsil o zrušenie a vyporiadanie predmetného podielového spoluvlastníctva dohodou, a preto mu neostávalo nič iné, len domáhať sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva súdnou cestou. Navrhol, aby súd tieto pozemky prikázal do jeho výlučného vlastníctva, a to za náhradu vo výške 20,- eur/m².

3. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že vo veci už rozhodol rozsudkom č. k. 13C/51/2019-186 zo dňa 06.07.2021, ktorým zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných k dotknutým pozemkom, tieto prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1a/ sumu 12.744,- eur a žalovanej 2/ sumu 2.548,80 eur. Žalobcovi proti žalovaným 1a/ a 2/ zároveň priznal aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na odvolania žalovaných uznesením spis. zn. 6Co/40/2022 zo dňa 31.01.2024 v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že sa dôsledne nezaoberal možnosťou rozdelenia predmetu spoluvlastníctva a obmedzil sa len na konštatovanie, že vzhľadom na výmeru dotknutých pozemkov reálna deľba nie je možná. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť vykonať dokazovanie v potrebnom rozsahu a vyporiadať sa s námietkou týkajúcou sa vlastníckeho práva strán k dotknutým nehnuteľnostiam.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v ďalšom konaní žalovaný 1a/ už vlastnícke právo žalobcu k dotknutým pozemkom nespochybňoval. Žalovaný 1a/ sa vyjadril, že o dotknuté pozemky už nemá záujem a ani ich nemôže využívať, pričom súhlasil s ich prikázaním do vlastníctva žalobcu, avšak za náhradu vo výške 35,- eur/m². Rovnako žalovaná 2/ v ďalšom konaní súhlasila s prikázaním nehnuteľností do vlastníctva žalobcu za náhradu v rovnakej výške. Otázku vlastníckeho práva strán k dotknutým nehnuteľnostiam preto už považoval súd prvej inštancie za nespornú.

5. Za spornú tak súd prvej inštancie považoval už len otázku hodnoty dotknutých pozemkov. Poukázal na závery znaleckého posudku č. 17/2025 zo dňa 03.02.2025, vypracovaného E. A. F., ktorá stanovila všeobecnú hodnotu dotknutých pozemkov na sumu 54.552,68 eur. Znalčka uviedla, že pozemky parcela KN-C č. 221 - orná pôda o výmere 182 m² a parcela KN-C č. 222 - trvalý trávny porast o výmere 236 m² ohodnotila na sumu 10,76 eur/m² a pozemok parcela KN-C č. 271/1 - orná pôda o výmere 1.175 m² ohodnotila na sumu 42,60 eur/m². S uvedenými závermi nesúhlasila žalovaná 2/, ktorá tvrdila, že pozemok parcela KN-C č. 271/1 je možné napojiť aj na vodu a žiadala zabezpečiť stanovisko obce C.. Súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonala s odôvodnením, že vyjadrenie obce C. je už súčasťou predmetného znaleckého posudku.

6. Súd prvej inštancie vo všeobecnosti poukázal na to, že zrušené podielové spoluvlastníctvo môže vyporiadať aj iným spôsobom, ako navrhuje žalobca, resp. žalovaná strana, pričom je limitovaný spôsobmi uvedenými v ust. § 142 ods. 1 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Pri tomto rozhodovaní vzal do úvahy postoj žalovaného 1a/ a žalovanej 2/, ktorí o uvedené pozemky neprejavili záujem a uviedli, že ich nechcú využívať. Konštatoval preto nedeliteľnosť dotknutých nehnuteľností, keďže nepovažoval za racionálne a zákonné rozhodnúť o spôsobe vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva proti prejavenej vôli podielového spoluvlastníka. Bol povinný síce postupovať podľa zákonom ustanoveného poradia, nemohol však ponechať bez povšimnutia návrhy a vzájomné návrhy strán, pokiaľ ide o formu vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Na základe týchto úvah zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných 1a/ a 2/ k dotknutým pozemkom, a tieto v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu.

7. Pri stanovení náhrady spoluvlastníkom vychádzal s poukazom na ust. § 217 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zo všeobecnej ceny predmetu spoluvlastníctva v čase rozhodovania. Dotknuté pozemky prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu za primeranú náhradu, vychádzajúc z hodnoty pozemkov stanovenej znaleckým posudkom. K námietke žalovaného 1a/, že v cene nie je zahrnutá hodnota oporného múru, uviedol, že plot, resp. plotové základy, nie je možné zahrnúť do ceny pozemkov, keďže výstavba plotu bola podľa predložených dokladov realizovaná bez stavebného povolenia, resp. ohlásenia. Poukázal tiež na závery znalkyne, podľa ktorých zrealizované plotové základy a plotové stĺpiky nemajú vplyv na vyššiu hodnotu pozemkov, ba naopak, môžu súvisieť so zvýšenými nákladmi na búranie plotu.

8. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzal z toho, že žalobca preukázal snahu o mimosúdnú dohodu, ktorá však z dôvodov na strane žalovaných nebola úspešná a zároveň v konaní dosiahol plný úspech, keďže súd prvej inštancie vyporiadal podielové spoluvlastníctvo spôsobom zodpovedajúcim jeho návrhu.

9. Napokon súd prvej inštancie priznal štátu proti žalobcovi, žalovanému 1a/ a žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu jednej tretiny voči každému z nich, keďže trovy znaleckého dokazovania znášal štát.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1a/, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Odvolanie žalovaný 1a/ odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP].

11. Žalovaný 1a/ v odvolaní konkrétne namietal, že súd prvej inštancie ignoroval ním predložené dôkazy a rozhodol len na základe dôkazov a tvrdení žalobcu, ako aj vadného znaleckého posudku. Tvrdil, že aktuálna priemerná trhovú cenu pozemkov 1. kategórie vrátane príslušenstva je v rozmedzí 45,- až 50,- eur/m². Zároveň namietal postup zákonnej sudkyne, poukazoval na jeho šikanovanie, znevažovanie jeho titulov a na to, že nadriadenému súdu nebol predložený jeho návrh na jej vylúčenie. Zároveň uviedol, že si nebol schopný zvoliť zástupcu, pretože všetci advokáti odmietli prevziať jeho zastupovanie.

12. Ďalej žalovaný 1a/ namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil, prečo majú byť spoločné nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu. Namietal aj spôsob zaznamenávania priebehu pojednávania, zamietnutie jeho protižaloby bez uvedenia dôvodu a nezákonnosť uloženej poriadkovej pokuty. Taktiež namietal nesprávne určenie podielu žalobcu a žalovanej 2/ na spoločnej nehnuteľnosti, keď tvrdil, že žalovaná 2/ sa dedičstva po ich otcovi nikdy nevzdala, a preto je žalobca vlastníkom nehnuteľnosti len v podiele 12/25 a žalovaná 2/ v podiele 3/25.

13. Vo vzťahu k výške primeranej náhrady žalovaný 1a/ namietal, že v konaní absentovalo cenové ohodnotenie odčlenenej časti pozemku, ako aj ocenenie vysadených úžitkových a ovocných stromov. Za nesprávne považoval aj nezohľadnenie oplotenia pozemku, ktoré malo podľa jeho tvrdenia predstavovať zhodnotenie nehnuteľnosti v prospech žalobcu. V tomto kontexte namietal závery znaleckého posudku, keď uvádzal, že stavbu oplotenia riadne ohlásil, znalkyňa použila nevhodnú metodiku ocenenia a náklady na oplotenie v sume 15.000,- eur v konaní riadne preukázal. Zotrvával na názore, že bolo potrebné vykonať nový znalecký posudok objektívnym súdnym znalcom.

14. Za nesprávny považoval žalovaný 1a/ aj napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania, keďže podľa neho konanie neinicioval ani nezapríčinil. V konaní bol naopak úspešný, pretože cena pozemku mala byť navýšená z dôvodu existencie oplotenia.

15. Na záver odvolania žalovaný 1a/ namietal, že súd prvej inštancie nerešpektoval pokyny odvolacieho súdu a opätovne postupoval v rozpore so zákonom. Súčasne vznášal aj tvrdenia o korupčnom správaní konajúcej sudkyne a znalkyne pri určovaní hodnoty spoločnej nehnuteľnosti a poukazoval aj na prítomnosť otca žalobcu na pojednávaniach, v dôsledku čoho ho podľa svojho názoru nemohol navrhnuť ako svedka.

16. Proti výroku III. rozsudku v časti nároku žalobcu na náhradu trov konania proti žalovanej 2/ podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaná 2/, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že žalobcovi proti nej nárok na náhradu trov konania neprizná, alternatívne zrušenia rozhodnutia v tejto časti a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Rozporovala záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa žalobca pred podaním žaloby pokúšal vec mimosúdne urovnať. Uviedla, že žalobca jej pred podaním žaloby nezasielal žiadny list vo veci vyporiadania spoluvlastníctva a vlastníkom pozemkov sa stal až počas konania. Na výzvu pôvodného žalobcu J. B. reagovala protinávrhom na zámenu pozemkov a nesúhlasila s navrhovanou cenou za m². Zastávala názor, že zaslaná výzva nepredstavovala pokus o mimosúdne urovanie, keďže žalobca nemal záujem viesť rokovania a meniť svoj návrh. Zároveň rozporovala záver súdu prvej inštancie o plnom úspechu žalobcu v konaní. Poukazovala na to, že konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je osobitným typom konania, v ktorom môže byť žalobcom ktorýkoľvek z podielových spoluvlastníkov. Namietala, že cena navrhovaná žalobcom bola nesprávna, čo sa podľa jej názoru v konaní aj preukázalo, pričom ona ako ustupujúca spoluvlastníčka dostala viac, než by jej prináležalo podľa žaloby. Zdôraznila, že so spôsobom vyporiadania navrhovaným žalobcom súhlasila, a preto je rozhodnutie aj v jej záujme. Tvrdila, že konečné rozhodnutie sa týka všetkých strán sporu a je v ich prospech, a preto by každá z nich mala znášať svoje trovy konania. Poukázala tiež na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa ust. § 257 CSP, ktoré podľa nej odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Uviedla, že je vedená v evidencii nezamestnaných, je poberateľkou prídavku na dieťa, má tri maloleté deti a jej príjem je na hranici životného minima. Podotkla, že v konaní bola oslobodená od platenia súdneho poplatku za podanie

odvolania a priznanie trov konania žalobcovi by podľa nej znamenalo zásadný zásah do finančnej situácie jej rodiny.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1a/ a žalovanej 2/ považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a odvolania žalovaných za účelové.

19. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného 1a/ poukázal na to, že súd prvej inštancie pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva správne vychádzal z ust. § 142 OZ. Námietky voči konajúcej sudkyňi považoval za účelové a ničím nepodložené. Zároveň uviedol, že žalovaný 1a/ počas celého konania predkladal nepodložené tvrdenia, navrhoval neúčelné dôkazy a narúšal priebeh pojednávania. Doplnil, že otázkou údajného podvodu na jeho spoluvlastníckom podiele sa súd už zaoberal, a táto bola riešená aj Najvyšším súdom SR. Podotkol, že sankčné opatrenia boli voči žalovanému 1a/ uplatnené preto, lebo nerešpektoval súd prvej inštancie a opakovane spôsoboval prieťahy v konaní. Za neopodstatnenú považoval aj námietku týkajúcu sa zaznamenávania priebehu pojednávania, keďže tie boli zaznamenávané

na nahrávaciu techniku. Vo vzťahu k cene nehnuteľnosti uviedol, že táto bola stanovená zákonným spôsobom na základe znaleckého posudku vypracovaného na podnet súdu prvej inštancie. Poukázal na závery znalkyne, podľa ktorých by bolo nesprávne započítavať

do všeobecnej hodnoty nehnuteľností aj sumu 8.704,- eur za plot, keďže plot nie je možné zahrnúť do ceny pozemku. Zároveň uviedol, že samotné plotové základy a stĺpiky nemajú vplyv na vyššiu hodnotu pozemku. Dodal, že žalovaný 1a/ vzniesol námietky voči znaleckému posudku oneskorene. Za správny považoval aj výrok o trovách konania, keďže sa snažil o mimosúdne vyporiadanie dohodou, avšak žalovaný 1a/ s tým nesúhlasil, pričom zároveň počas takmer šesť rokov trvajúceho konania robil obštrukcie. K tvrdeniam o podvode s podielmi a o korupcii uviedol, že nejde o vecné tvrdenia, ale o ničím nepodložené výmysly žalovaného 1a/. Podotkol, že platí zásada formálnej správnosti údajov v katastri nehnuteľností a predmetná otázka už bola právoplatne vyriešená. Pokiaľ ide o prítomnosť J. B.

na pojednávaniach, uviedol, že tento bol prítomný ako verejný.

20. Vo vzťahu k odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že žalovaná 2/ nielenže nesúhlasila s mimosúdnou dohodou, ale aj v priebehu súdneho konania spochybňovala znalecký posudok a svojou procesnou obranou prispela k predĺženiu konania. Napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu k žalovanej 2/ preto považoval žalobca za zákonný a správny.

21. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1a/ vyjadrila súhlas s jeho odvolaním v časti smerujúcej proti výroku o trovách konania. Poukázala na to, že znalecký posudok sa vyhotovil na podnet žalobcu, avšak nepotvrdil žalobcom navrhovanú cenu. Zároveň uviedla, že sudkyňa pred nariadením znaleckého dokazovania stranám vysvetlila, že trovy znaleckého dokazovania budú znášať tí účastníci, ktorých návrh ceny bude od ceny určenej znaleckým posudkom najviac vzdialený. K tvrdeniam o korupcii sa odmietla vyjadriť s tým, že ide o nepodložené tvrdenia.

22. Žalovaný 1a/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ zo dňa 28.07.2025 uviedol, že žalovaná 2/ nemá žiadnu zásluhu na navýšení ceny za pozemok. Súčasne opätovne namietal otázku výšky jej spoluvlastníckeho podielu, keď tvrdil, že mala iniciovať jeho úpravu z 2/25 na 3/25.

23. Žalovaná 2/ v odvolacej replike zo dňa 08.09.2025 uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, podľa ktorého odmietala mimosúdnou dohodou. Tvrdila, že sa so žalobcom viackrát rozprávala o zámene parciel, avšak žalobca s jej návrhmi nesúhlasil a ani jej nezaslal návrh mimosúdnej dohody. Zároveň odmietla tvrdenie, že v konaní vytvárala obštrukcie vo vzťahu k cene nehnuteľností, keďže cenu, ktorú navrhovala, potvrdila aj znalkyňa. Zdôraznila, že na procesnú obranu mala právo. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného 1a/ stručne uviedla, že suma náhrady sa zvýšila na základe znaleckého posudku a zopakovala, že ako jediná navrhla cenu 35,- eur/m². Dodala, že ak by žalobca a žalovaný 1a/ s touto sumou súhlasili, znalecké dokazovanie by nebolo potrebné. Pokiaľ ide o veľkosť jej podielu na spoločnej nehnuteľnosti, uviedla, že zápis v katastri nehnuteľností považuje za správny a rešpektuje svoj dedičský podiel.

24. Žalovaný 1a/ v podaní zo dňa 08.09.2025 uviedol, že súhlasí s vyjadrením žalovanej 2/ vo vzťahu k trovám konania, naďalej však nesúhlasil s jej tvrdením o správnej výške jej dedičského podielu.

25. Žalobca v duplike v reakcii na námietky žalovanej 2/ týkajúce sa znaleckého dokazovania uviedol, že k nariadeniu znaleckého dokazovania došlo preto, že medzi stranami nedošlo k dohode o cene. Zároveň namietal, že žalovaná 2/ následne spochybňovala znalecký posudok, konkrétne vyjadrenie obce C., čo považoval za neúčelné. Zopakoval,

že k mimosúdnemu vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva nedošlo aj v dôsledku správania žalovanej 2/. Za klamlivé označil tvrdenia o falošnom potvrdení obce a uviedol, že predmetné potvrdenie je opatrené pečiatkou obce aj podpisom jej štatutárneho orgánu.

K potvrdeniu obce C., ktoré žalovaná 2/ predložila v odvolacom konaní, uviedol, že ide

o novotu v odvolacom konaní, ktorá navyše nepreukazuje existenciu vodovodnej prípojky, keďže vychádza len z ústnych vyhlásení vlastníkov parcel.

26. Žalovaný 1a/ v podaní zo dňa 27.11.2025 opätovne rozporoval tvrdenia žalobcu a jeho podanie označil za zmätočné a rozporné s vykonanými dôkazmi, ako aj s priebehom celého konania. Zároveň poukázal na to, že žalobca sa pojednávajú osobne nezúčastňoval.

27. Žalobca v podaní zo dňa 08.12.2025 stručne uviedol, že zotráva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Tvrdenia žalovaného 1a/ o zmätočnosti svojich podaní považoval za neopodstatnené. Zároveň uviedol, že účasť na pojednávaniach nebola jeho povinnosťou, ale procesným právom. Doplnil, že v konaní pred okresným súdom označil a predložil všetky dôkazy, ktoré považoval za potrebné vykonať.

28. V ďalšom podaní zo dňa 15.12.2025 žalovaný 1a/ v podstatnom zopakoval, že tvrdenia žalobcu považuje za účelové a rozporné s vykonanými dôkazmi.

29. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

30. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného 1a/ proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP] a zároveň že odvolanie žalovanej 2/ proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. v merite veci, ako aj vo výroku IV. o nároku na náhradu trov konania štátu, v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Zároveň rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o nároku strán na náhradu trov konania podľa ust. § 388 CSP zmenil, a to tak že vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako i predchádzajúceho odvolacieho konania vedeného pod spis. zn. 6Co/40/2022, právo.

31. Primárne odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v posudzovanom spore išlo medzi stranami sporu o nerozlučné procesné spoločenstvo, v ktorom išlo o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, pričom procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných (§ 77 ods. 1 CSP), vzhľadom na to, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že v posudzovanom prípade išlo o spor, kde určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 142 OZ), odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu, teda aj v rozsahu týkajúcom sa žalovanej 2/, hoci žalovaná 2/ podala odvolanie len čo do výroku III. o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k jej osobe [§ 379 písm. b) a c) CSP].

32. Vo všeobecnosti odvolací súd poukazuje na to, že je v zmysle ust. § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa procesných podmienok, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Z uvedeného tak vyplýva zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania. Vady týkajúce sa procesných podmienok odvolací súd nezistil.

33. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vnesené, pričom sa stotožnil so zásadnými skutkovými a právnyimi závermi súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, t. j. rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. a v závislom výroku IV. o nároku štátu na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

34. Je potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vnesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

35. V ďalšom sa odvolací súd zaoberal jednotlivými odvolacími námietkami žalovaných 1a/ a 2/.

36. V kontexte odvolacích námietok žalovaného 1a/ vo všeobecnosti odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV.ÚS/252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS/50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR spis. zn. II.ÚS/3/1997 zo dňa 19.03.1997 a spis. zn. II.ÚS/251/2003 zo dňa 17.12.2003). Právo na súdnu ochranu teda nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Podstatná časť odvolania žalovaného 1a/ je pritom len zovšeobecnenou prezentáciou jeho nespokojnosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie a spôsobom konania sudkyne, ktorej bol posudzovaný spor pridelený na prejednanie a rozhodnutie.

37. Žalovaný 1a/ v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie hodnotil dôkazy v rozpore s ust. § 191 ods. 1 CSP, keďže systematicky ignoroval všetky ním produkované dôkazy. Žalovaný 1a/ však bližšie nešpecifikoval, o aké dôkazy malo ísť, aké rozhodujúce skutočnosti mali nimi byť preukázané. Zároveň žalovaný bližšie nešpecifikoval v čom vzhlada hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie v rozpore so zásadami uvedenými v ust. § 191 CSP. Vo vzťahu k takto všeobecne formulovaným odvolacím dôvodom nebolo možné zaujať odvolacím súdom žiadne stanovisko. Odvolací súd naopak na rozdiel od žalovaného 1a/ mal za to, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu (na zistenie skutočností rozhodujúcich nevyhnutných pre rozhodnutie v spore), dôkazy hodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 CSP a v súlade s princípmi formálnej logiky, pričom dospel k správny m skutkovým zisteniam.

38. Pokiaľ ďalej žalovaný 1a/ v odvolaní namietal, že v predchádzajúcom konaní podal kvalifikovaný návrh na vylúčenie sudkyne, ktorá spor prejedнала a rozhodla, pričom sudkyňa jeho návrh nepredložila nadriadenému súdu, ako aj korupčné konanie súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na to, že k tejto námietke žalovaného 1a/ sa už vyjadril

vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí (uznesení spis. zn. 6Co/40/2022 zo dňa 31.01.2024), pričom na závery ohľadom tejto námietky žalovaného 1a/ (uvedené v odsekoch č. 25 až č. 32 odôvodnenia uznesenia zo dňa 31.01.2024) v plnom rozsahu odkazuje a nepovažuje

za potrebné ich opakovať. Bez potreby bližšej odvolacej analýzy ponechal zároveň odvolací súd ničím nepodložené tvrdenia žalovaného 1a/ o neochote advokátov prevziať zastúpenie žalovaného 1a/ z dôvodu vopred prehraného sporu kvôli osobe zákonnej sudkyne a splnomocneného zástupcu žalobcu, ako i o tom, že „sponzorom celej korupcie“ bol otec žalobcu.

39. V kontexte s námietkou žalovaného, že podľa nejasného vysvetlenia súdu prvej inštancie na úvod pojednávania sa na vykonanie záznamu pojednávania používa nešpecifikovaná technika a že ako strana nemal možnosť kontroly záznamu odposluchom, čo konajúcej sudkyňi umožňovalo dodatočne korigovať oficiálny záznam podľa jej aktuálnych potrieb, odvolací súd poukazuje na to, že podľa ust. § 99 ods. 1 CSP sa o procesných úkonoch,

pri ktorých súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie (typicky pojednávanie súdu podľa 173 a nasl. CSP) vyhotovuje záznam technickým zariadením určeným

na zaznamenávanie zvuku (na uvedenú skutočnosť bol upozornený aj žalovaný 1a/

na pojednávaní dňa 07.05.2024 - viď strana č. 3 zápisnice o pojednávaní, ako aj zvukový záznam o tomto pojednávaní - čas 14.00 min.). Ak strana požiadala súd o kópiu záznamu, súd ju vydá bezodkladne (§ 99 ods. 2 veta prvá CSP). Podľa protokolu o vyhotovení a odovzdaní kópie zvukového záznamu a prepisu záznamu pojednávania bol tento záznam dňa 20.06.2024 žalovanému na jeho požiadanie odovzdaný na nosiči dát. Odvolací súd konštatuje,

že v elektronickom súdnom spise sa podľa zistenia odvolacieho súdu nachádzajú zvukové záznamy, na ktorých je zaznamenaný celý priebeh pojednávania na súde prvej inštancie. Nie je potom pravdou tvrdenie žalovaného 1a/, že ako strana sporu nemal možnosť kontroly záznamu a ani nevyšlo najavo, že by konajúca sudkyňa dodatočne upravovala tento záznam podľa jej potrieb. Zároveň odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 99 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak to súd považuje za vhodné a účelné, spisuje sa o procesných úkonoch aj zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní,

opíše sa priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia. Podľa ust. § 52 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy zápisnica o súdnom pojednávaní sa vyhotovuje použitím diktafónu, postupom podľa § 56, rýchlopisným záznamom alebo pomocou výpočtovej techniky. Ak sa zápisnica o súdnom pojednávaní vyhotovila použitím diktafónu alebo rýchlopisným záznamom, bezodkladne po skončení súdneho pojednávania vyhotoví asistent prepis zápisnice pomocou výpočtovej techniky, ku ktorému pripojí doložku „Za správnosť vyhotovenia:“, v ktorej uvedie svoje meno, priezvisko a podpis. Ak predpisy o konaní pred súdom neurčujú inak, netreba záznam uchovávať; ak je zápisnica o pojednávaní vyhotovená použitím diktafónu alebo ak sa priebeh súdneho pojednávania zaznamenáva podľa § 56, možno upustiť od prítomnosti asistenta na pojednávaní s výnimkou hlavného pojednávania, verejného zasadnutia a neverejného zasadnutia. Odvolací súd tak konštatuje, že aj uvedené ustanovenia CSP a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z. boli súdom prvej inštancie dodržané.

40. Čo sa týka odvolacej námietky žalovaného 1a/, že súd prvej inštancie sa nepostaral o reálne zdôvodnenie jeho rozhodnutia prikázať pozemky, ktoré boli predmetom spoluvlastníctva strán, do výlučného vlastníctva žalobcu, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie dôvody tohto rozhodnutia zreteľne uviedol v odseku č. 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Skutočnosť, že sa žalobca sa s vyslovenými úvahami súdu prvej inštancie, jeho skutkovými či právnymi závermi nestotožnil, však nemôže založiť záver o inej vade konania [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP], či porušení práva žalobcu na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP].

41. Žalovaný 1a/ ďalej namietal súdom prvej inštancie určenú výšku primeranej náhrady za jeho spoluvlastnícky podiel, pričom namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil pri určení hodnoty sporných pozemkov hodnotu oplotenia, ktoré na sporných pozemkoch vybudoval a rovnako tiež nezohľadnil hodnotu stromov, ktoré na sporných pozemkoch vysadil.

Vo vzťahu k uvedenej námietke považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že stromy, ako aj ostatná vegetácia, rastúce na pozemku sú súčasťou pozemku (§ 120 ods. 1 CSP). Uvedené je napr. explicitne obsiahnuté v právnej úprave ust. § 2 ods. 2 veta prvá pred bodkočiarkou 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, podľa ktorého vlastníkom pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli. Z uvedeného potom zásadne vyplýva, že v rámci stanovenia všeobecnej hodnoty pozemku nie je možné zvlášť vyčíslíť všeobecnú hodnotu „holého“ pozemku bez vegetácie, ktorá na ňom rastie. Skutočnosť, že na sporných pozemkoch sa nachádzajú dreviny vysadené žalovaným 1a/, tak potom bola zohľadnená znalcom už pri samotnom stanovení všeobecnej hodnoty sporných pozemkov. mimo iné vyplýva aj z popisu predmetu ohodnotenia (viď napr. popis pozemku parcela KN-C č. 222).

42. Vo vzťahu k nastolenej problematike odvolací súd východiskovo poukazuje na to, že vyriešenie všetkých vzťahov, ktoré sa vytvorili medzi podielovými spoluvlastníkmi v súvislosti s existenciou podielového spoluvlastníctva, sa vykonáva ako vyporiadanie v širšom slova zmysle, v rámci ktorého sa prihliada aj na to, či a do akej miery ten-ktorý spoluvlastník zhodnotil spoločnú nehnuteľnosť investíciami, príp. iným spôsobom. Vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom slova zmysle je možné vykonať

na základe návrhu - žaloby strany (§ 131 CSP) alebo vzájomnej žaloby (§ 147 CSP). O žalobe (vzájomnej žalobe) požadujúcom zaplataenie určitej čiastky z dôvodu širšieho vyporiadania je treba rozhodnúť samostatným výrokom rozsudku, nie len v rámci náhrady za spoluvlastnícky podiel, a to z dôvodu, že pohľadávka z dôvodu zaplataenia náhrady za spoluvlastnícky podiel vzniká až na základe právoplatnosti rozsudku vo veci samej (k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4MCdo/12/2011 zo dňa 27.02.2012).

43. Žalovaný 1a/ si však v spore žiaden nárok na širšie vyporiadanie samostatným podaním vo veci samej (§ 123 ods. 2 CSP) vo forme podľa ust. § 125 CSP neuplatnil.

44. Pokiaľ ide o žalovaným 1a/ namietané oplotenie, ktoré mal na sporných pozemkoch vybudovať, odvolací súd poukazuje na to, že plot je stavbou (§ 119 ods. 2 OZ), ktorá nie je súčasťou pozemku. Preto ak predmetom sporu bolo vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu k pozemkom parcelám KN-C č. 221, č. 222 a č. 271/1, nebolo možné rozhodovať v rámci predmetu konania (§ 216 ods. 1 CSP) o oplotení na sporných pozemkoch, ktoré vybudoval žalovaný. Dotknuté oplotenie teda netvorilo súčasť predmetu spoluvlastníctva medzi stranami a pri vyporiadaní zrušeného podielového spoluvlastníctva strán sporu nebolo možné zohľadniť jeho hodnotu. Z tohto dôvodu sa potom odvolací súd pre právnu irelevantnosť bližšie ani nezaoberal súvisiacou námietkami žalovaného 1a/ vo vzťahu k znaleckému posudku č. 17/2025 podaného znalkyňou E. A. F., keďže tieto námietky sa týkali časti stanovenia všeobecnej hodnoty stavieb oplotení

na pozemkoch parcelách KN-C č. 221 a č. 271/1 a záverov znalkyne o ich výstavbe bez stavebného povolenia.

45. Napokon za neopodstatnenú považoval odvolací súd aj námietku žalovaného 1a/ (ním označenú ako „Nelegálnosť súdneho konania 13C/51/2019“), že po ostatnej kontrole správnosti veľkosti podielov strán sporu žalovaný 1a/ zistil nesprávnu veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalovanej 2/, teda nie 2/25, ale 3/25, čo ovplyvňuje veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalobcu, teda nie 13/25, ale len 12/25. Z uvedeného v ďalšom žalovaný 1a/ vyvodil, že žalobca je menšinovým podielovým spoluvlastníkom. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný 1a/ v spore od jeho začiatku značne neurčitým a nezrozumiteľným spôsobom namietal správnosť údajov katastra nehnuteľností o vlastníckom práve k sporným pozemkom evidovaných na LV č. XXXX, čo konštatoval odvolací súd už vo svojom prvom rozhodnutí (uznesení spis. zn. 6Co/40/2022 zo dňa 31.01.2024). Žalovaný 1a/ prvotne namietal, že mu po „legalizovanom vydržaní“ patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7/10. Následne na pojednávaní dňa 01.06.2021, na ktorom došlo k vyhláseniu v poradí prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie, už žalovaný 1a/ správnosť údajov katastra nenamietal. V podanom odvolaní zas žalovaný 1a/ nerozporoval súčet veľkostí spoluvlastníckych podielov žalobcu a žalovanej 2, avšak v inom pomere. Žalovaný 1a/ počas konania teda nekonzistentne menil svoju argumentáciu ohľadom (spolu)vlastníckeho práva strán sporu k sporným pozemkom, pričom jeho značne nezrozumiteľná odvolacia argumentácia bola v konečnom dôsledku nespôsobilá spochybníť správnosť údajov katastra nehnuteľností evidovaných na dotknutom LV č. XXXX a im korešpondujúce závery súdu prvej inštancie ohľadom veľkosti spoluvlastníckych podielov strán k pozemkom, ktoré boli predmetom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva v spore. S tým následne súvisí aj nedôvodnosť odvolacej argumentácie žalovaného 1a/, pokiaľ tento namietal, že sa súd prvej inštancie nezaoberal ním predloženými dôkazmi. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôkaznej povinnosti strany sporu predchádza povinnosť tvrdenia a pokiaľ strana sporu nedokáže zrozumiteľne formulovať skutkové tvrdenia, nie je povinnosťou súdu vyvodzovať z dôkazov produkovaných stranou skutkové zistenia, ktoré by zodpovedali skutkovým tvrdeniam, ktoré strana sporu nebola schopná zrozumiteľne vymedziť.

46. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc neopodstatnenosť odvolacích námietok žalovaného 1a/, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. v merite veci ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

47. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaných 1a/ a 2/ proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. o nároku strán na náhradu trov konania, odvolací súd východiskovo poukazuje na to, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je typickým konaním, v ktorom majú subjekty na oboch stranách sporu tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného (tzv. iudicium duplex). Ak súd žalobe o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vyhovie, t. j. podielové spoluvlastníctvo strán zruší a vyporiada, je potrebné procesný úspech strany posudzovať v závislosti od toho, či a do akej miery súd vyporiadal podielové spoluvlastníctvo podľa návrhu tej či onej strany sporu. Žalobca sa pôvodne žalobou (zo dňa 28.06.2019 domáhal vyporiadania podielového spoluvlastníctva tak, že by mu súd sporné pozemky v spoluvlastníctve strán prikázal do výlučného vlastníctva s tým, že by mu zároveň uložil povinnosť zaplatiť náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovaného 1a/ (pôvodne žalovaného 1/) v sume 12.744,- eur a za spoluvlastnícky podiel žalovanej náhradu v sume 2.548,80 eur. Následne žalobca po podaní znaleckého posudku súdom ustanovenou znalkyňou E. A. F. podaním zo dňa 21.02.2025 navrhoval vyporiadať sporné pozemky v spoluvlastníctve strán prikázaním do jeho výlučného vlastníctva s tým, že by mu zároveň bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovaného 1a/ v sume 21.821,07 eur a za spoluvlastnícky podiel žalovanej náhradu v sume 4.364,21 eur. Žalovaný 1a/ (resp. žalovaný 1/) najskôr navrhoval prikázať sporné pozemky v spoluvlastníctve strán do svojho výlučného vlastníctva, pričom zároveň namietal hodnotu sporných pozemkov, z ktorej vychádzal žalobný návrh žalobcu. Neskôr (rozumej tým po v poradí prvom rozhodnutí odvolacieho súdu) žalovaný 1a/ súhlasil s prikázaním sporných pozemkov v spoluvlastníctve strán do výlučného vlastníctva žalobcu, avšak za náhradu vo vyššej výške. Žalovaná 2/ sa vo vzťahu k spôsobu vyporiadania v zásade vyjadрила až po v poradí prvom rozhodnutí odvolacieho súdu, pričom súhlasila s prikázaním sporných pozemkov v spoluvlastníctve strán do výlučného vlastníctva žalobcu, avšak za náhradu vo vyššej výške, ako navrhoval žalobca (vychádzajúc z toho, že namietala znalecký posudok súdom ustanovenej znalkyne E. A. F.). Súd prvej inštancie napokon rozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva strán a jeho vyporiadaní v zmysle upraveného návrhu žalobcu zo dňa 21.02.2025. To však neznamená, že žalobcu možno považovať za plne úspešnú stranu sporu, keďže žalobca pôvodne navrhoval vyporiadať podielové spoluvlastníctvo strán síce prikázaním sporných pozemkov do svojho výlučného vlastníctva avšak cca za polovičnú náhradu, ako mu napokon napadnutým rozsudkom súdu

prvej inštancie bolo uložené. Pre posudzovanie úspechu strany v spore je totiž smerodajným spôsob, akým pôvodne navrhovala vyporiadať spoluvlastníctvo (k tomu bližšie napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4MCdo/10/201 zo dňa 26.07.2012). Na podklade uvedeného nepovažoval odvolací súd ani jednu stranu sporu za plne úspešnú v spore a rovnako ani za pomerne úspešnejšiu.

48. Keďže súd prvej inštancie mal rozhodnúť v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP aj o náhrade trov predchádzajúceho odvolacieho konania vedeného pod spis. zn. 6Co/40/2022, odvolací súd pre účely rozhodnutia o tejto náhrade vychádzal z úspechu/neúspechu strán v merite veci, teda ako už bolo konštatované v predchádzajúcom odseku z pomerne rovnakého úspechu/ neúspechu strán v spore. Za významnú považoval pri tomto závere i skutočnosť, že v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie bol uznesením odvolacieho súdu spis. zn. 6Co/40/2022

zo dňa 31.01.2024 zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu porušenia práva strán na spravodlivý proces, ako i nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Teda tento dôvod nemožno vziať na ľarchu tej či onej strany sporu.

49. Odvolací súd preto považoval odvolania žalovaných 1a/ a 2/ proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. za dôvodné, keďže ich podstatou bolo, že žalobca nedosiahol v spore plný úspech (žalovaný 1a/ dokonca tvrdil, že bol v spore plne úspešný on).

50. Preto odvolací súd, konštatujúc, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP], rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že podľa ust. § 355 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna strana nemá právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, a zároveň i trov predchádzajúceho odvolacieho konania vedeného pod spis. zn. 6Co/40/2022.

51. Odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku IV., vo vzťahu ku ktorému žalovaný 1a/ neformuloval žiadne odvolacie námietky. Žiada sa doplniť, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie práve v tejto jeho časti odzrkadlil pomer úspechu/ neúspechu strán v spore.

52. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd zohľadnil už zmienenú skutočnosť, že v danom konaní išlo o tzv. iudicium duplex. V rovine rozhodovania o nároku na náhradu trov konania tak nebolo možné považovať strany za nerozlučných spoločníkov. Žalobca bol proti žalovanému 1a/ v časti odvolacieho konania o odvolaní žalovaného 1a/ úspešný v merite veci, pričom jeho neúspech bol len v časti prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku strán

na náhradu trov konania. Preto odvolací súd považoval žalobcu v tejto časti konania za plne úspešnú stranu sporu a priznal mu proti žalovanému 1a/ nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Keďže žalovaná 2/ napadla rozsudok súdu prvej inštancie len čo do časti výroku III., ktorou bol žalobcovi proti nej priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a so svojím odvolaním proti žalobcovi bola plne úspešnou stranou v odvolacom konaní, odvolací súd priznal žalovanej 2/ proti žalobcovi nárok

na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu vyplýva vznik trov v tomto odvolacom konaní na strane žalovanej spočívajúcich v hotových výdavkoch na poštovné za doručovanie jej podaní.

53. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].